

урахуванням дидактичних можливостей різних типів нових інформаційних технологій.

Зокрема, пропоную замість традиційної організації навчання за принципами «школи пам'яті» (нагромадження знань) здійснити активний перехід до «школи мислення», а саме розпочати використання в навчальному процесі студентів-юристів нових технологій індивідуальної підготовки. Для цього, вважаю, необхідно розробити та запровадити широке використання на юридичному факультеті спеціальних комп'ютерних програм правового спрямування, за допомогою яких майбутній юрист навчився б самостійно розв'язувати певні задачі, висувати гіпотези, давати оцінку аргументам та судження, аналізувати різні позиції тощо.

На мою думку, індивідуалізація процесу формування умінь та навичок самостійної навчальної роботи студента-юриста сприятиме його подальшому особистісному і професійному розвитку.

Г. П. Македон, асистент,
кафедра інформатики

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ТА МОНІТОРИНГ РІВНЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ-ПЕРШОКУРСНИКІВ З ІНФОРМАЦІЙНИХ І КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Світові процеси модернізації освіти тісно пов'язані з поняттям компетентісного підходу. Педагогічні дослідження останніх років, глибокий аналіз досвіду європейських країн підтвердили необхідність впровадження компетентісного підходу в навчальний процес.

Під поняттям «компетентісний підхід» прийнято розуміти спрямованість освітнього процесу на формування та розвиток ключових (базових, основних) і предметних компетентностей особистості. Результатом такого процесу буде формування загальної компетентності людини, що є сукупністю ключових компетентностей, інтегрованою характеристикою особистості. Така характеристика має сформуватися в процесі навчання і містити знання, вміння, ставлення, досвід діяльності й поведінкові моделі особистості.

Компетентісний підхід в освіті пов'язаний з особистісно-орієнтованим і діяльнісним підходами до навчання, оскільки стосується особистості учня й може бути реалізованим і перевіреним

тільки в процесі виконання конкретним учнем певного комплексу дій. Він потребує трансформації змісту освіти, перетворення його з моделі, яка існує об'єктивно, для «всіх» учнів, на суб'єктивні надбання одного учня, що їх можна виміряти.

Одноєю з ключових компетентностей випускників середніх закладів освіти є компетентності з інформаційних і комунікативних технологій (ІКТ).

Вони передбачають здатність учня орієнтуватись в інформаційному просторі, володіти й оперувати інформацією відповідно до потреб ринку праці. Вони пов'язані з якостями технічно та технологічно освіченої особистості, підготовленої до життя й активної трудової діяльності в умовах сучасного високотехнологічного інформаційного суспільства, що охоплюють основні компоненти інформаційної культури учнів, базовані на раціональному співіснуванні з техносферою, відповідно до їхнього професійного самовизначення з урахуванням індивідуальних можливостей.

Сформованість таких компетенцій є необхідною умовою успішного навчання студентів-першокурсників. Старшокласники повинні вміти застосовувати інформаційно-комунікаційні технології в навчанні та повсякденному житті, раціонально використовувати комп'ютер і комп'ютерні засоби при розв'язуванні задач, пов'язаних з опрацюванням інформації, її пошуком, систематизацією, зберіганням, поданням та передаванням, будувати інформаційні моделі й досліджувати їх за допомогою засобів ІКТ, давати оцінку процесові й досягнутим результатам технологічної діяльності.

З компетентнісним підходом тісно пов'язана і проблема моніторингу рівня досягнень компетенцій.

«Моніторинг» (у проекції на освіту) — це безперервне відстеження за станом та якістю системи освіти, і окремих її елементів, передусім за навчальними досягненнями.

Відслідковування навчальних досягнень (під різними назвами: успішність, навченість, знання — вміння — навички, компетентності) учнів відбувається на різних рівнях.

Моніторинг особистісних компетентностей має бути комплексним, забезпечуватися відповідними засобами для вимірювання рівня наявних у молоді компетентностей. Як свідчать зарубіжні дослідження, використання лише окремих видів тестів без додаткових соціологічних досліджень не можуть об'єктивно оцінити весь спектр учнівських компетентностей.

Перед сучасною педагогічною наукою стоїть важливе питання розробки структури компетенцій в усіх предметних галузях і в комунікативних і інформаційних технологіях зокрема.